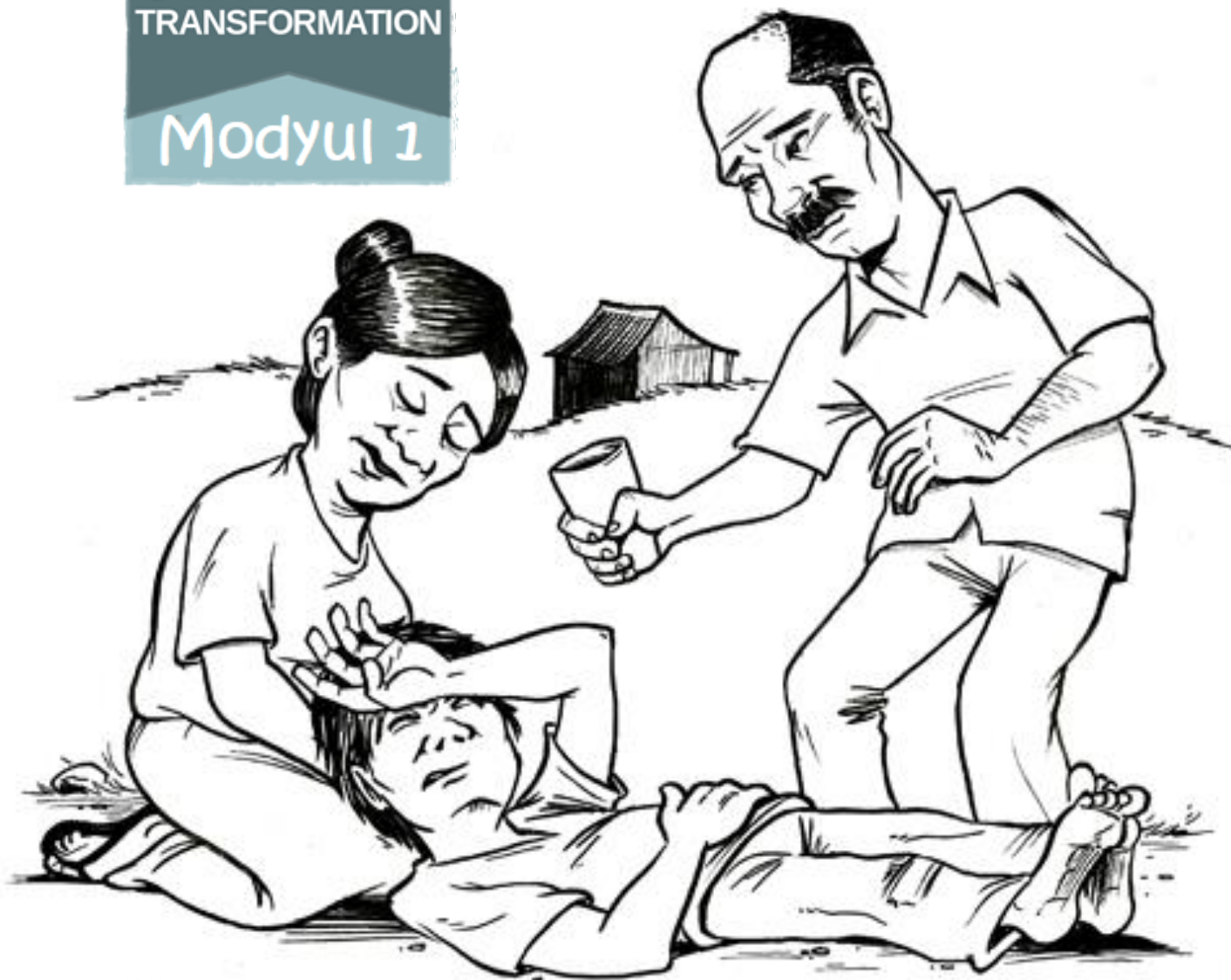

**TRUTH
CENTERED
TRANSFORMATION**

Modyul 1

PANIMULA SA 'WHOLISTIC' NA MINISTERYO TALAAN NG KALAHOK

Aralin 2: Gawa sa Wangis ng Diyos

Genesis 1:26-27 *“²⁶ Pagkatapos, sinabi ng Diyos: “Ngayon, likhain natin ang tao ayon sa ating larawan, ayon sa ating wangis. Sila ang mamamahala sa mga isda, sa mga ibon sa himpapawid at sa lahat ng hayop, maging maamo o mailap, malaki o maliit.” ²⁷ Nilalang nga ng Diyos ang tao ayon sa kanyang larawan. Sila’y kanyang nilalang na isang lalaki at isang babae,” (MBB)*

- Paano naging kakaiba ang tao mula sa iba pang mga nilikha ng Diyos? Ano ang ginamit ng Diyos na modelo para sa tao?
- Anong mga katangian ng diyos na iyong makikita sa tao? Ating kilalanin ang mga ito.

Awit 139:13-16 *“¹³ Ang anumang aking sangkap, ikaw, O Diyos, ang lumikha, sa tiyan ng aking ina’y hinugis mo akong bata. ¹⁴ Pinupuri kita, O Diyos, marapat kang katakutan, ang lahat ng gawain mo ay kahanga-hangang tunay; sa loob ng aking puso, lahat ito’y nakikintal. ¹⁵ Ang buto ko sa katawan noong iyon ay hugisin, sa loob ng bahay-bata doo’y iyong napapansin; lumalaki ako roong sa iyo’y di nalilihim. ¹⁶ Ako’y iyong nakita na, hindi pa man isinilang, batid mo kung ilang taon ang haba ng aking buhay; pagkat ito’y nakatitik sa aklat mo na talaan, matagal nang balangkas mong ikaw lamang ang may alam.”*

- Ano ang sinasabi ng siping ito patungkol sa kahalagahan ng tao?
- Sa inyong palagay ba ay sa ilang tao lamang tumutukoy ang siping ito o sa lahat? Bakit?

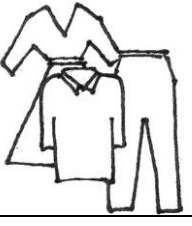

Maliliit na mga Grupong Talakayan:

- Sino-sino ang ilang mga taong kalimitan ay mababa ang tingin sa kanila?
- Ano ang ilang mga paraan upang iyong maipamalas sa tao na sila’y mahalaga sa Diyos?

Aralin 4: Lucas 2:52 na Tsart

Nilalaman	Erya ng Paglagi ni Jesus			
Para sa Paglagi	Mental	Pisikal	Espiritwal	Sosyal
 Sarili				
 Pamilya				
 Iglesia				
 Komunidad				

Aralin 5: Mga Paraan upang Makatulong

Sitwasyon	Paraan upang makatulong ang isang iglesia
Sa Gutom 	
Sa Uhaw 	
Sa Hubad 	
Sa walang bahay 	
Sa may sakit 	
Sa naka-bilanggo 	

Aralin 6: Si Pastor Wong

Nagkaroon ng isang pastor ang isang maliit na simbahan sa isang mahirap na barrio sa loob ng isang malaking bayan. Ang kanyang pangalan ay Wong. Kakalipat pa lamang niya sa komunidad dahil kanyang naramdaman na ipinadala siya ng Diyos na sa lugar na iyon. Ang simbahan ay maliit lamang – may mga 40 ang dumadalo dito. Karamihan sa kanila ay mga babae at mga bata. Si Wong ay may dalawang trabaho. Siya ay nagtatrabaho upang kanyang mapunuan ang pangangailangan ng kanyang pamilya, ng kanyang asawa’t dalawang maliliit na mga bata, at kanyang ginagawa ang kanyang pinakamahasag upang mapangalagaan, mapatatag, at mahubog ang kanyang mga miyembro.

Isang umaga, gaya ng kanyang nakasanayan, gumising s’ya isang oras bago magbukang-liwayway upang magkaroon ng panahong makaniig ang Diyos sa pananalangin. Siya’y nagbangon, nagbihis, at nagtungo sa sala ng kanilang bahay na may isang silid lamang at tanging kurtina lamang ang naghihiwalay sa kwarto na ang kanyang asawa’t dalawang anak ay patuloy na natutulog. Kanyang sinindihan ang isang maliit na lampara at nagsimulang magbasa ng kanyang Biblia. Nang araw na iyon, s’ya ay nagbabasa mula sa aklat ni Propeta Isaias, kapitulo 58, at kanyang narinig ang pagtangis ng Diyos sa uri ng pagsamba na Kanyang ninanais:

“Ganitong pag-aayuno ang gusto Kong gawin ninyo: Palayain ninyo ang mga di-makatarungang ipinabilanggo; kalagin ninyo ang mga tanikala ng inyong mga inalipin. Palayain ninyo ang mga inaapi, at baliin ang mga pamatok ng mga alipin. Ang mga nagugutom ay inyong pakainin, ang mga walang tirahan ay inyong patuluyin. Ang mga walang maisuot ay inyong bigyan ng mga damit. At ang mga nangangailanagang mga kamag-anak ay huwag kayong magkakait...” (vv. 6-7, MBB)

Hindi na maituloy ni Wong ang kanyang pagbabasa. Ang kanyang puso ay nakikipaglaban na, sa kanyang pag-iisip. Nabasag ang kanyang puso na nagsasabing, “Paano labis na maaaruga ng Diyos ang mga mahihirap na ngayon ay nakikita ni Wong na s’ya mismo ay nasa gitna nang labis na kahirapan at pagdurusa?” Kanyang nababatid paano nagbabata ang mga tao sa kanilang lugar mabuhay lamang. Sila ay lubos na naaapi. Kahit na s’ya ay may kakarampot lamang upang mapakain ang kanyang pamilya at madalas ay hindi sila makabili ng mga kinakailangang mga gamot. Kanyang naisip, “Nasaan ang Diyos? Paano makakatulong ang mga talatang ito sa kanilang kalalagayan sa Las Pavas?”

Habang s’ya’y nakikipagbuno sa mga kaisipang ito, mayroong kumatok ng mahina sa kanilang pintuan. “Napaka-aga naman nitong kumakatok na ito, sino kaya ito?” Inisip ni Wong. Siya’y nagtungo sa pintuan at nagtanong, “Sino po sila?” Ang boses sa kabilang bahagi ng pintuan ay nagsabi, “Ako si Jesus, Wong.” “Sino?” muling tanong ni Wong. “Ako si Jesus, Wong,” tugon ng boses. “Sino ka ba talaga?” pagtitiyak na tanong ni Wong. Ang boses ay tumugon, “Wong, ako si Jesus. Naparito ako sapagkat Aking narinig ang iyak ng iyong puso. Nais Kong ipabatid mo sa Akin ang gumugulo sa iyong puso’t isipan.”

Dalisay ang tinig ng boses. Maingat na inalis ni Wong ang sabat ng pintuan at kanyang binuksan ito. Madilim pa nang oras na iyon at tanging mukhang anino lamang ang kanyang nakikita, ngunit mukha itong tulad ng kanyang iniisip na ito’y si Jesus. “Pasok po Kayo, Panginoon,” wika ni Wong. “Hindi na kailangan, Wong, ang nais Ko’y dalhin mo Ako sa iyong komunidad at ipakita mo sa Akin kung ano

ang bumabasag ng iyong puso't damdamin." Gulat pa rin siya, ngunit sumang-ayon si Wong, habang naglalakad, siya ay nagbigay naman ng isang babala, "Dahan-dahan lamang po tayong maglalakad — madalas pong umulan ng malakas sa ngayon, marami rin pong mga basurang nagkalat, dahil kakaunti po lamang ang palikuran dito sa aming lugar."

Habang sila'y naglalakad sa lansangan ng barrio, sinabi ni Wong ang mga kwento tungkol sa bawat mga pamilya na nakatira sa mga bahay na kanilang nadadaanan. Sa bahay po na iyan, may isang ginang na ibinibenta niya ang kanyang sarili katawan, mapakain n'ya lamang ang kanyang mga anak. Dyan naman po sa susunod na maliit na bahay na iyan, ang ama ng tahanan ay isang kilalang lasenggo at kanyang binubugbog ang kanyang asawa't mga anak kapag naka-inom na s'ya — at, madalas po itong nangyayari. Doon naman po sa banda roon nakatira ang presidente ng lugar, isang masama at nanghihingi ng suhol sa mga tao. Kanyang hinihingan ng pera ang mga tao kapalit daw ng pagkakaroon ng suplay ng kuryenta para sa komunidad — ngunit hanggang ngayon ay wala pa ring kuryente ang mga nagbigay na sa kanya ng pera at sa halip ay kanyang ipinang-iinom, ipinangsusugal at madalas ay natatalo lamang.

May nadaanan silang isang bakanteng lote ng lugar doon, at kanyang sinabi, "Dapat po ay isang lugar iyan para sa komunidad, pero tingnan N'yo po, punong-puno ng mababahong basura at malalaking mga daga. "Nakikita N'yo po ang bahay na yun?" tanong ni Wong, habang kanyang itinuturo ang bahay sa gilid ng bundok. "Isang ina na may apat na anak ang nakatira doon. Ang kanilang bubong ay puno na ng mga butas. Napakahirap po nila. Sobrang konti lamang ng kanilang nakakain at wala pang masuot na damit ang mga bata, at lagi na lang silang may sakit." Sa panahong iyon, ay nasa dulo na sila ng bundok kung saan matatagpuan ang Las Pavas. Itinuro ni Wong ang isang lugar sa may kalayuan. "Doon po sa malayong ibaba na iyon — doon pa po kumukuha ng tubig ang mga babae at mga bata. Wala pong mapagkukunan ng tubig dito sa Las Pavas."

Nang papaliko na si Wong sa kanto, kanyang narinig ang isang mahinang pag-iyak. Kanyang tiningnan kung saan nanggagaling ang hikbi ng pag-iyak. Kanyang napansin si Jesus, "si Jesus ay umiiyak!" pabulong na bulalas ni Wong. Nakita ni Wong na ang mga bagay na bumabasag sa kanyang puso ay siya ring parehong bumasag sa puso ni Jesus. Nagsimulang magsalita si Wong, ngunit inabot ni Jesus si Wong at inakbayan, tinitigan N'ya si Wong, at nagsabi, "Wong, Nais Kong iyong ipakita sa Las Pavas ang aking intensyon para sa kanila."

Bigla na lang, natagpuan ni Wong ang kanyang sarili na tumitingin pababa sa bayan ng Las Pavas. Si Jesus ay nagsimulang nangusap sa kanya, at nakikita ni Wong ang inilalarawan ni Jesus sa kanya— habang ito'y nangyayari! Nangusap si Jesus sa mga tao sa loob ng simbahang pinangungunahan ni Wong—na kahit mahirap lamang sila—ay dapat nilang binabahagi kung ano ang meron sila sa mga mas mahihirap pa sa kanila. Araw-araw, sila'y nagtatabi ng bigas sa isang sisidlang lata. Sa loob ng isang linggo, ang bawat isa sa kanila ay may sisidlang lata na puno na nang bigas na kanilang dinadala sa simbahan upang ibahagi sa ibang mas mahirap sa kanila at ginagawa nila ito sa pangalan ni Jesus. Ganito rin ang kanilang ginawa upang makaipon ng sabon. Ang Iglesia ay bumisita sa mga bahay ng balo sa komunidad at kanilang "inampon" sila—tinulungan nila silang maglaba, magluto, at mag-alaga ng kanilang mga anak kapag sila ay may mga sakit.

Si Jesus ay nagsalita patungkol sa pagtatrabaho, at nakikita ni Wong na ang mga tao ay may pinapasukan nang mga trabaho. Hindi nga lamang trabahong may matataas na sweldo, ngunit mga trabahong may dignidad at may kinikitang sapat upang matustusan ang pangunahing mga

pangangailan. Si Jesus ay nangusap tungkol sa pabahay, at nakita ni Wong na ang mga barong-barong madaling pasukin ng hangin at ulan ay naging maayos na, na mga bahay. Hindi nga magagara, ngunit, ligtas at malinis na mga kabahayan. Si Jesus ay nangusap tungkol sa tubig, at bigla-biglang nagkaroon ng maiigibang malinis na tubig ang mga babae at mga bata sa kanilang lugar. Si Jesus ay nagturo din tungkol sa kalinisan, at nakikita na ni Wong na mayroon na silang palikuran—hindi nga lang isa para sa bawat bahay, kundi sapat na bilang para magamit ng bawat isang naroroon sa komunidad. At ang mga tambak ng basura sa gitna ng kanilang komunidad ay nalinis na at naalis na rin. Sa halip, ay mayroon nang mga maliliit na mga puno, at ang mga bata ay masayang nagtatawanan at naglalaro ng bola doon. Si Jesus ay nagsalita rin patungkol sa pagbabago ng buhay, at nakikita ni Wong na ang mga babaeng dating nagbebenta ng kanilang mga katawan ay nakakasuperta na sa kanilang mga anak sa pamamagitan ng pagkakaroon ng kagalang-galang na hanap-buhay. Ang mga asawang lalaki na dating mga lasenggo ay mga mapagmahal na sa kanilang asawa't mga anak. Ang presidenteng patronato ay matapat ng naglilingkod para sa komunidad sa pamamagitan ng kanyang pagtulong sa mga ito.

Pagkatapos nito ay sinabi pa ni Jesus, “Wong, tingnan mo ang iglesia!” Tiningnan ito ni Wong. Ito ay puno ng mga tao. May mga lalaki na ring naroroon! Ang mga tao ay masasaya. Kanilang pinupuri ang Diyos dahil sa kanyang kabutihan. Si Wong ay naroroon din, s’yay nangangaral, nagtuturo, at pinangungunahan ang mga tao sa pamamagitan ng Espiritu at sa pagpapamalas ng kanilang pag-ibig sa iba ayon sa kanilang pagsunod sa Diyos. Ipinaliwanag ni Jesus, “Wong, ang pangitaing ito ay hindi matutupad ng buong-buo hanggang sa Aking pagbabalik, ngunit ito ang Aking layunin at naisin para sa Las Pavas. Nais Kong ibahagi mo ang pangitaing ito at pasimulan mong pangunahan ang mga tao sa Las Pavas sa pagtupad nito.”

Si Wong ay nagsimulang tumutol sa Diyos, “Panginoon, labis po silang mahihirap lamang!” “Wong,” mahinang tanong ni Jesus, “Sino ang nanguna sa bayan ng Israel upang makatawid sa Pulang Dagat? Sino ang nagparami ng tinapay at isda upang mapakain ang limang libong mga lalaki, dagdag pa ang mga kababaihan at mga bata? Sino ang nagpanatili ng langis at arina ng balo sa Zarepat na hindi naubos ang mga ito upang makakain ang kanyang pamilya sa loob ng tatlong taon na taggutom? Sino ang pumayapa sa bagyo sa Lawa ng Galilea?” “Ikaw po, Panginoon,” sagot ni Wong. “Kaya, Wong, maging masunurin ka sa Aking hinihiling na iyong gawin. Ibahagi mo kung ano ang meron ka, kahit na ito’y maliit o konti lamang. Ipahayag mo ang Aking mabuting intensyon para sa mga tao — ang Aking magandang layunin para sa kanilang espiritwalidad at pisikal na kalalagayan. At Aking pagagalingin ang inyong lupain!”

Narinig ni Wong ang tilaok ng manok. Ang kanyang misis ay inubo at bumaling sa kabilang bahagi ng kanyang pagkakatulog. Siya ay naka-upo pa rin sa lamesa, ngunit namatay na ang kanyang lampara. Nagsisimula na ring lumiwanag. Hinanap ni Wong ang Panginoon sa kanyang paglingon-lingon, ngunit hindi niya S’yay nakita. Siya’y napa-isip, “Panaginip ba ang lahat ng ito. Isa ba itong pangitain mula sa Diyos?” Hindi niya ito mapagtanto, ngunit ang kanyang tanging nalalaman ay kinatagpo siya ni Jesus at ngayon ay may bago na s’yang pagka-unawa tungkol sa layunin ng Diyos para sa mga mahihirap ...at panibagong pangitain kung paano niya gagabayan ang mga tao sa kanyang simbahan upang ipamalas sa ibang mga tao sa komunidad ang pag-ibig ng Diyos para sa Las Pavas.

- Ano ang ilan sa mga problema na nakita ni Pastor Wong sa kanyang komunidad na pinaglilingkuran? Hatiin ang mga problemang ito sa apat na uri: Espiritwal, Sosyal, Pisikal, at Mental.
- Ano ang intensyon ng Diyos para sa komunidad na ito? Puntahan ang bawat problema at tingnan kung ano ang solusyon na ibinigay ng Diyos.
- Ano ang sinabi ni Jesus kay Pastor Wong na kaniyang gawin?

Aralin 6: Sina Jose at Maria

Sina Jose at Maria ay nasunugan ng bahay; wala silang naisalba na kahit anong bagay. Kahapon, sila—kasama ng kanilang mga anak—ay nakipanuluyan sa kanilang kamag-anak. Ganon pa man, ang kanilang tinuluyan ay mayroon nang 10 miyembro ng pamilya na nakatira sa maliit na bahay na ito, kaya wala na ring lugar pa para sa pito pang miyembro ng pamilya nila Jose at Maria. Si Jose ay isang magsasaka at Katatapos lang niyang makapagtanim sa kaniyang sakahan, at kailangan pa niyang maghintay ng tatlo pang buwan upang kaniyang maani ang kanyang mga pananim. Kaniyang naubos na ang kanyang lahat na pera para sa binhi ng kanyang pananim at lahat ng kanyang pagmamay-ari sa ngayon ay natupok na ng apoy.

Ano ang ilang mga pangangailangan ng pamilyang ito?

Ano ang ilang sa mga bagay na nariryan na sa komunidad na maaaring makatulong?

- Mga Tao:
- Mga Materyales
- Mga pasilidad

